

A mi, no m'hi embolique, senyor Sentís

Diu la crònica de l'acte que Carlos Sentís, quan ahir va rebre, al Col·legi de Periodistes, la Medalla al Mèrit del Treball, va dir que l'acceptava 'en nom de tots els periodistes'. No sé què hi diran els altres companys de professió, però, senyor Sentís, a mi, deixem estar, i en pau. Li demane que no m'embolique gens amb la seua trajectòria. Que prou vergonya m'ha fet que ni el Col·legi ni el ministre s'adonaren que li feien l'homenatge el mateix dia que, setanta anys abans, vostè havia entrat a Barcelona com a soldat ocupant i havia escrit articles infames en què qualificava de 'gànsters' el president Companys, que després els seus afusellaren, i la Generalitat de Catalunya.

Diu la crònica de l'acte que Carlos Sentís, quan ahir va rebre, al Col·legi de Periodistes, la Medalla al Mèrit del Treball, va dir que l'acceptava 'en nom de tots els periodistes'. No sé què hi diran els altres companys de professió, però, senyor Sentís, a mi, deixem estar, i en pau. Li demane que no m'embolique gens amb la seua trajectòria. Que prou vergonya m'ha fet que ni el Col·legi ni el ministre s'adonaren que li feien l'homenatge el mateix dia que, setanta anys abans, vostè havia entrat a Barcelona com a soldat ocupant i havia escrit articles infames en què qualificava de 'gànsters' el president Companys, que després els seus afusellaren, i la Generalitat de Catalunya. A mi, no m'embolique amb vostè, senyor Sentís. Diuen les cròniques que el ministre socialista Corbacho va dir que la medalla no era solament pel treball 'sinó pel bon treball'. Per la bona feina militar al servei de Franco? Per la bona feina d'espia? Per la bona feina d'escriure pamflets aclamant al cabdill espanyol? Per la bona feina de dirigir l'agència Efe en ple franquisme i d'amagar la realitat del país tant com podia i de manipular-la? Que hi ha 'un altre Sentís', com tímidament deien alguns ahir? Sí, que n'hi ha un. Un que deia que era catalanista durant la república i que va amagar el seu passat a corre-cuita durant el feixisme. Un que es fa sobtadament demòcrata l'endemà de la fi del franquisme, que va ser diputat de la transició, que va ajudar al retorn de Tarradellas i que va ser degà del Col·legi de Periodistes. Molt bé, això potser justificaria, a tot estirar, una certa discreció de tots plegats sobre el fosc passat del senyor Sentís, però de cap manera aquest homenatge absolutament vergonyós. Tan vergonyós que els organitzadors sembla que ni es van adonar de quin dia era ahir, ni de quina lectura terrible tenia aquest homenatge que mai no s'hauria d'haver fet.

27 gener 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)